

MŮJ MILÝ DENÍČKU™

*Naprosto šílený
prázdniny!*

Jim Benton

FRAGMENT

Můj milý deníčku

Naprosto šílený prázdniny!

také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz

Jim Benton
Můj milý deníčku – Naprosto šílený prázdniny! –
e-kniha

Copyright © Fragment, 2014

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Příběhy z Mackerelské základní školy
od Jima Bentona

**MŮJ
MILÝ
DENÍČKU™**

*Naprosto šílený
prázdniny!*

Jamie Kellyová

DEAR DUMB DIARY™ – THE WORST THINGS IN LIFE ARE ALSO FREE
Copyright © 2010 by Jim Benton

Pro Janet, Patricku a Kristin

Můj velký dík patří Kristen LeClercové
a týmu nakladatelství Scholastic:

Steveu Scottovi.

Elizabeth Krychové,

Susan Jeffersové,

Anně Bloomové

a Shannon Penneyové.

TENHLE DENÍK JE MAJETKEM

Jamie Kellyové

OBLÍBENÉ PRÁZDNINY:

Letní

OBLÍBENÉ MÍSTO, KDE
STRÁVIT PRÁZDNINY:

Zábavní parky,
ale ne ty
s klauny

OBLÍBENÝ
DRUH PENĚŽ:

Peníze?
Co jsou peníze??

NEČTI MŮJ DENÍK,
NEBO PŘÍSAHÁM,
ŽE JESTLI NĚKDY
NAJDU DŽINA, POPROSÍM
HO, ABY NECHAL VŠECHNY
TVOJE PENÍZE ZMIZET!

A jestli žádné peníze nemáš,
nejdřív ho poprosím,
aby ti dal
MILIARDU DOLARŮ

A PAK TI JE VZAL!!

Drahý čtenáři mého milého deníčku,

opravdu si myslíš, že je normální vzít prostě něčí deník a přečíst si ho absolutně zadarmo?

No, není. V tomhle světě se za všechno platí, zlato, a jestli si chceš přečíst tenhle deník, bude tě to něco stát. Podívej se na náš praktický ceník:

KOLIK STOJÍ ČETBA JAMIINA DENÍKU:

Lidé: Pět milionů dolarů.

Rodiče: Čtyři miliony dolarů (každý).

Isabella: Jeden milion dolarů (nepadělaných, a bez urážky, Isabello, ale budu potřebovat, aby je někdo v bance nejdřív spočítal).

Blond'até osoby: Jednu ruku a jednu nohu.
Plus pět milionů dolarů. Plus dalších pět
milionů dolarů.

Děkujeme, že u nás dnes nakupujete!

Níže podepsaná

Jamie Kellyová

P. S. Uvedené ceny jsou za **JEDNO SLOVO**.

P. P. S. Kromě tebe, Angelino. Pro tebe
je cena za **JEDNO PÍSMENO**.

Neděle 01

Milý deníčku,

učitelé si občas myslí, že je fajn učit děti, ale pletou se. Jako třeba nedávno při biologii, kdy jsme dostali za úkol nastudovat jednu nemoc. Paní Palmerová napsala jednotlivé nemoci na proužky papíru a my si je losovali z krabice.

Angelina si samozřejmě nespravedlivě vytáhla **DÝMĚJOVÝ MOR**, což je nejpoučárnější nemoc na **SVĚTĚ**. Já si vylosovala **SPÁLENINY OD SLUNCE** a okamžitě jsem si postěžovala, že to není doopravdická nemoc. Požádala jsem místo toho o **OPRUZENINY**, protože to je trošičku roztomilejší nemoc, ale paní Palmerová mi je odmítla dát s tím, že si budu prostě muset vytáhnout další lísteček. Bála jsem se, že třeba vylovím **TLUSTOU ZADNICI** nebo něco takového, ačkoli – když o tom teď přemýšlím – si nejsem jistá, že tlustá zadnicovatosť je choroba. Každopádně jsem se rozhodla mlčet a smířit se se spáleninami od slunce.

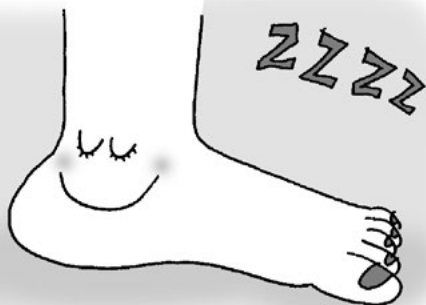
Angelina se nabídla, že mi dá svůj mor, ale já o ničí dobročinnost nestojím, víš?

OPRAVDOVÝ problém byl v tom, že Isabella si vybrala chorobu zvanou **neurapraxie**, která není tak známá jako dýmějový mor, ale věř mi – mělo ji mnohem víc lidí. Neurapraxie je odborný termín pro to brnění, když ti ruka nebo noha dřevění. Nemá děsivé, krvavé příznaky, na něž se Isabella tolik těšila (nedokážu si je všechny vybavit, protože Isabella se smála jako šílená, když mi je jmenovala), ale vypadala spokojeně, protože neléčená neuropraxie se může změnit v onemocnění, které by se jí mohlo líbit.

A tak jsme všichni zkoumali svoje choroby a nakonec přišla doba, kdy se někteří z nás měli postavit před třídu a nudit ostatní svými referáty. Ten den, kdy měla přednést svůj referát Isabella, jsme měli suplování. Víím, že učitelé si myslí, že je v pořádku někdy chybět, ale v tom se taky **pletou**.

Jú. Koukni,
jak je moje noha
krásná, když spí
jako dřevo.

Isabella se postavila před tabuli a začala pomalu, pečlivě popisovat neurapraxii a to, že když stojíš a pohybuješ končetinou, připadá ti, že se onemocnění vyléčí. Jenže potom začala mluvit o nejrůznějších dalších nechutných věcech, které tě můžou potkat, když neurapraxie trvá moc dlouho a ty ses nedokázal příznaků zbavit nebo když postihne mozek, třeba kvůli těsnému klobouku nebo polštáři, co byl moc měkký nebo moc teplý nebo prostě ne dost měkký. A věř mi: pokud jde o nechutnosti, Isabella má neuvěřitelnou výmluvnost. Dokáže protáhnout slovo „hnis“ na tři slabiky.

Asi po pěti minutách referátu, když už se všem chtělo zvracet, vytáhla zkumavku, kterou vzala v laboratoři, kde pracuje její táta. Prohlásila, že objevili **nakažlivou** formu neurapraxie a to, co má v ruce, je **OPRAVDOVÁ ZKUMAVKA** s jejím vzorkem.

Zastupující učitelka si myslela, že si Isabella dělá legraci, ale ten vtip jí nepřípadal ani trochu vtipný. Nařídila Isabelle, aby si schovala zkumavku zpátky do batohu. Učitelé si taky myslí, že je v pořádku předpokládat, že Isabella vždycky jen žertuje, a v tomhle se taky **pletou**. Ona vždycky nežertuje.

Když Isabella zamířila k batohu, nešťastnou náhodou upustila zkumavku na zem a rozbila ji. Ještě nikdy jsem neviděla Isabellu tak ochromenou hrůzou. Během pár vteřin sebou začala cukat a z pusy jí kapala pěna.

Když se zhroutila na zem, Paul Pagor hystericky **zaječel**, vyběhl na chodbu a hulákal: „VYKLIĎTE ŠKOLU! VYKLIĎTE ŠKOLU!“

